

Молодий комунар

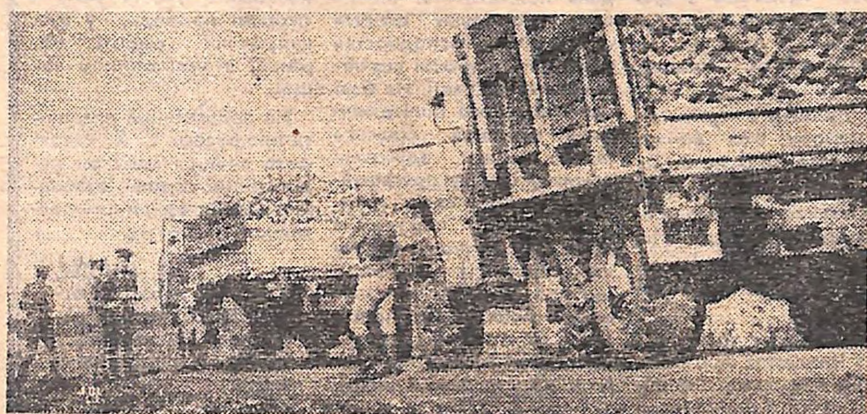
ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 12 жовтня 1982 року № 122 (3162).

Ціна
2 коп.

Маловисківський район: буряковому конвеєру — комсомольське прискорення

ПЛЮС ДОДАТКОВИЙ РЕЙС

ФОТОРЕПОРТАЖ

По-ударному трудяться на вивезенні врожаю цукрових буряків із колгоспів та радгоспів Маловисківського району військ-автомобільний підрозділ офіцера Г. А. Рудометова. Працювати доводиться у три зміни. Та хлопці звикли до труднощів. Служба в Радянській Армії загартувала їх фізично і морально, виховала в них почуття обов'язку, відповідалості за спільну справу.

Невпинний внесок у виконання Продовольчої програми роблять гвардійці старшого лейтенанта М. М. Шибрі. Заслуженим авторитетом серед них користується член бюро комсомольської організації підрозділу рядовий В. Новицький. Він, правополітичний соціалістичного змагання, своїм автомобілем доставляє із колгоспу «Мир» на Маловисківський цукровий завод до 30 тонн коренів при змінній нормі 15 тонн. За успіхи в праці райком ЛКСМУ та правління колгоспу неодноразово нагороджували комсомольця грамотами, цінними подарунками.

В. Новицький ділиться з товаришами досвідом, що допомагає їм добиватися високих показників у використанні автомашин та економії паливно-мастильних матеріалів. Комсомолець В. Ареш

рниць став ініціатором руху за безаварійну експлуатацію техніки. Дбаючи про безпеку на живих трасах, він перевиконує завдання. Вивозити буряки з ланів колгоспу «Победа», хлопці щодня виробляють не менше 1120

тонно-кілометрів. Кращим водіям присвачують бойові листки, білетені передового досвіду.

І. ТАРАНЕНКО,
секретар комітету
комсомолу,
Маловисківський район.

На знімках: угорі — йде робота; внизу ліворуч — рядові А. ПИСАРЕВСЬКИЙ і В. ГУБА та молодший сержант І. ТИМОХІН вивантажують черговий номер стійків; внизу праворуч — один із лідерів змагання військ-автомобілістів рядовий В. НОВИЦЬКИЙ.

Фото В. ГРИБА.

НОВА ВИСОТА КОМИШУВАТЦІВ

Виконуючи постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше піднесення масовості фізичної культури і спорту» обласна рада ДСТ «Колос» і обком профспілки працівників сільськогосподарства провели ряд турнірів, які стали свідченням того, що в багатьох виробничих колективах значно посилилась спортивно-масова робота, до якої залучено молодих хліборобів.

На завершення Тижня фізкультури і спорту УРСР відбувся турнір у Новоукраїнці. Сюди з'їхались бага-

тоборці ГПО, що представляють колективи механізаторів колгоспів і радгоспів області. Кращу команду чекала нагорода — приз від імені Героя Соціалістичної Праці Олександра Васильовича Гіталова.

Піднято прапори дебютівального спортивного товариства «Колос», складено звіт про досягнення в спорті. Дівчата в українських вишиванках вручили гостям коровай, який спекли земляки прославленого хлібороба.

(Закінчення на 4-й стор.).

КЛУБ-400

НА ОСТАННІХ ГЕКТАРАХ

Успішно закінчують збирання цукрових буряків механізатори колгоспу імені Леніна Маловисківського району. Соціалістичне змагання комбайнерів бурякозбиральних агрегатів очолює кандидат у члени КПРС Сергій Яременко, котрий викопав корені на 180-гектарній площі. Помічником у Сергія працює комсомолец Іван Коваленко. Завдяки високій професійній майстерності, вмілому маневруванню технікою, роботи за вахтовим методом молоді механізатори щодня викопують по 8—10 гектарів буряків.

Транспортує корені з поля до катку трактором МТЗ-50 комсомолец Михайло Кононенко. Він теж перевиконує змінні норми виробітку. А гичку на кормовий двір перевозить шофер Володимир Заверотний.

Дружно працює на збиранні цукрової сировини комсомольсько-молодіжний екіпаж комбайна РК-6, до складу якого входять Василь Черніченко та Павло Романченко. Хлопці вже викопали буряки на 130 гектарах.

Члени механізованих ланок колгоспу до 15 жовтня планують зібрати корені на всій площі. Молоді буряководи прагнуть стати членами «Клубу-400».

Г. ПОЗДНЯК,
громадський кореспондент
«Молодого комунара».

Буде два плани!

ЗАКІНЧИВСЯ УДАРНИЙ МІСЯЧНИК ПО ЗАГОТІВЛІ ОВОЧІВ, ОГЛОШЕНИЙ РЕДАКЦІЄЮ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

Майже 800 тонн овочів передали торік державі трудівники нашого району. Це й стало приводом для серйозної розмови на минулій звітно-виборчій районній комсомольській конференції, на пленумі райкому і комсомольських зборах, присвячених обговоренню матеріалів трав

невого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС і прийняті на ньому Продовольчої програми. Чимало критичних зауважень почули на свою адресу молоді овочівники. Та це більше було ділових промови. Одна з них — ефективніше господарювати на поливних землях, взяти курс на

одержання двох врожаїв — була висловлена секретарем комсомольської організації колгоспу «Більшовик» Вірою Казиниченко.

Нинішній рік молоді овочівники району почали вдало. Як і планувалося раніше, на більшості поливних площ навесні було зібрано перший урожай — редиски, крону, нетрушки. Відразу після цього було проведено повторні посіви основних городніх культур. Завдяки наполегливості

праці членів городніх бригад радгоспу «Кіровоградський» колгоспів «Більшовик», імені Петровського та імені Леніна район успішно виконав державний план по продажу середньостиглих сортів овочів.

А потім настав час збирати капусту, огірки, помідори. Дружно прийняв на допомогу городникам школярі, шефи з підприємств Кіровограда. Свій перший успіх у овочевих плантатах провели і комсомольці району. Було то на початку серпня, працювали тоді в полі понад 800 членів ВЛКСМ.

Включившись в ударний місячник, оголошений ре-

дакцією «МК», комсомольці району провели вісім суботників і недільників; ударні комсомольські зміни по переробі продукції було організовано на консервному заводі радгоспу «Устимівський». Молоді робітники з райсільгосптехніки, очолювані секретарем комсомольської організації Олександром Пугачем, взяли під контроль роботу зрошувальних систем.

Більше як у півтора рази перевиконав наш район план по заготівлі овочів і продажу їх державі. Проте роботи на плантациях тривають: закінчується збирання капусти, столових буряків, моркви, готуються площі під майбутній

урожай. Тому ні на мить не припиняють своєї роботи сім партійно-комсомольських груп, створених на час збирання городніх, постійно контролюють якість продукції члени штабів і постів «Комсомольського прожектора». В найближчі два тижні ми плануємо провести завершальні районні комсомольські суботники. Саме на них прагнутимемо справитися із соціалістичними зобов'язаннями — довести виконання плану продажу овочів державі до 200 процентів.

В. МАКАРЕНКО,
перший секретар
Устимівського райкому
комсомолу.

ДІЛОВА ВІДПОВІДЬ

Напередодні професійного свята машинобудівників рішенням адміністрації та профспілкового комітету Кіровоградського конструкторсько-технологічного інституту грунтообробних машин звання колективу комуністичної праці підтверджено відділу по проектуванню технологічного оснащення, який очолює С. М. Біленко. Це високе звання найчисленніший відділ інституту носить з 1978 року і своєю повсякденною творчою працею постійно підтверджує його. Приміром, ювілейного року він двічі перемагав у соціалістичному змаганні, що охоплює всі виробничі підрозділи закладу. Велика заслуга у цьому належить комсомольцям на чолі з групкомсоргом Олександром Ключенком. Адже вони складають більшість колективу. Трудовий стаж кожного з них — три-п'ять років. Але й за цей короткий час під керівництвом досвідчених конструкторів — комуністів В. І. Мажасаа, В. Ю. Колодицького та інших — молоді інженери та техніки не тільки добре оволоділи основами конструкторської майстерності, а й навчилися мислити творчо.

Готуючи гідну зустріч 60-річчю утворення Союзу

РСР, працівники відділу провели велику роботу по підготовці виробництва нових сільськогосподарських машин для заводів країни: спроектували кілька сотень штампів для виготовлення сіялки ССТ-12Б на зразок «Червона зірка» та картоплесаджалки КСМ-6 на «Белінськільмаші», виноградникового плуга ПРВМ-3Х на «Ждановсьільмаші». Один із секторів відділу розробив робочі креслення засобів механізації та автоматизації трудомістких процесів для «Червоної зірки», зокрема, комплексів по безрозкрійному штампуванню деталей сіялки СУПН-8 та механізованої подачі металевих смуг до пресів.

У ході проектування конструктори подали п'ять заявок на винаходи і вже одержали три авторських свідоцтва.

Успіхи в праці — ділова відповідь інженерно-технічних працівників відділу на рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС щодо завдань галузі по реалізації Продовольчої програми РСР.

В. ЧАБАНЕНКО.
м. Кіровоград.

ІНТЕРВ'Ю НА ВАШЕ
ПРОХАННЯ

ХТО В ТЕРЕМКУ ЖИВЕ?

«Зарастуй, дорога редакціє! Ми живемо в районі Новобудова. Неподальок нашого дому — парк імені лісоводів Башкирії. Ми дуже любимо там гуляти з дітьми. Хотілося б, щоб ви розповіли, хто піклується про парк і тварин, що утримуються у відкритих вольєрах. Сім'я Нуріахметових».

Вечір уже золотив верхівки дерев, але ще не хотів згасати. Прогулянка по вечірньому парку знімає робочу нуду, заспокоює і заколисуює. По алеях бігають малюки, а їхні мамі ведуть неквапливу бесіду. Але що ж це так приваблює дітей? У простих вольєрах — звірі.

Пухляча ручка простирає прилики, і м'які губи лосять торкаються його. Потім лунає захоплене: — Дивися, тату, з'явився! Вольєр був створений 1971 року Міністерством лісового господарства. З усієї Башкирії збираються тут звірята. Адже буває, що вони залишаються сиротами. І хто ж їм допоможе вижити, як не людина?

А в парку імені лісоводів Башкирії звірятам живе привільно. Тут і вовчепята, і родичи козуль та оленів, і п'ятеро ведмежат. Гордо сидить у своєму польові орлан-білохвіст. Були й ліщичі, але їх випустили в ліс. Ведмедів забирають у цирк, двох відправляють у Біловезьку пушу. Деяких звірів відвозять у вольєр в Давлеканово.

А 11 білочок, одержаних з Євпаторії, розселили прямо в лісі. Тепер їх уже розвелось дуже багато.

— Але ще не всі проблеми розв'язані, — розповідає робітник вольєру Сафій Губайдуллович Узяков. — Ісмаєв в нас водопроводу, води бракує. Звичайно, басейни для ведмедів наповнені, а от мити вольєри нічим. Складно з кормом для вовків. Усіх звірів годують харчовими відходами, які привозять із Таліні. М'ясних відходів там не буває. Ось і годують вовчат макаронами. Для нас, чотирьох робітників вольєру, не виділили ні рушничі, ні біноклі. І вишка нам потрібна...

Недавно довелося обнести всі шість гектарів вольєру дротяною загорожею...

Привільно звірам у вольєрах-теремках, які не зрівняти з тисними клітками звіринець. Але їм потрібна ласка людини, турбота про їхнє життя.

Є. СТАРОСТИНА.
Уфа.

ДОПОМОГА СТАРШИМ

Міцні узи дружи зв'язують учнів Тастубинської середньої школи з колгоспом «Іскра». Щодня діти проходять у ньому справжню трудову школу. Ось і минулого року дітвора працювали підміними доярками, хлопчики допомагали готувати ферми до зими. Був створений і спеціальний загін із старшокласників, який працював на будівництві свинотоварної ферми. Рільнича ланка обробляла 15 гектарів буряків. Керували роботою школярів спеціалісти господарства. Діти в усьому старалися перебити намічене. За місяць 7 тонн хвойних лапок, наприклад, заготозили 15.

Л. ГАББАСОВА,
юнкор.
(За матеріалами башкирської молодіжної газети «Ленинец»).

Нинішнього року педагогічна громадськість відзначає 90-річчя з дня народження Сави Христофоровича Чавдарова (1892—1962), заслуженого діяча науки УРСР, члена-кореспондента АПН РРФСР, лауреата премії імені К. Д. Ушинського, автора шкільних підручників з української мови, численних наукових праць з історії і практики навчання і виховання, методичних розробок.

Багато педагогів називають Чавдарова батьком, учителем, другом. «У мене завжди збережеться почуття глибокої вдячності Вам за все хороше, що Ви зробили для мене. Ви для мене завжди будете дорогим учителем!» — писав Чавдарову В. О. Сухомлинський.

Саме С. Чавдаров примітив здібного сільського вчителя, запросив його до заочної аспірантури й справив значний вплив на формування науково-педагогічних поглядів Василя Олександровича Сухомлинського.

С. Х. Чавдаров один із перших дослідників російсько-української зв'язки в спільній боротьбі за розвиток передової вітчизняної педагогіки. Аналізуючи переконливі факти, доходив висновку, що дружба, взаємозбагачування надбаннями науки і культури російського й українського народів — споконвічна традиція.

У розвитку педагогічної думки на Україні, за дослідженнями Чавдарова, видатну роль відіграли письменники. І. Фризко, М. Коцюбинський, Леся Українка, П. Грабовський та інші. Єднання діячів ук-

ливо в сільській місцевості.

Агрономізація школи, зазначав Чавдаров, — це база педагогічної роботи, її відправна основа. Вона відкриває широкі можливості для реалізації зав-

Торкаючись давньої дискусії про оплату дитячої праці, використано в колгоспі, Чавдаров негативно ставиться до практики індивідуальної грошової винагороди. Він відстоював таку позицію, щоб колгосп виділяв певну частку своїх прибутків на гарячі сніданки для дітей, на допомогу взузттам, теплим сядгом, на поповнення дитячої бібліотеки.

Чавдаров вимагав, щоб школа виховувала в учнів почуття радянського патріотизму, що кличе й зобов'язує до активності, що виявляється в практичній діяльності на користь Батьківщини. Варто уважити, що педагог пропонував проект практичному участі учнів старших класів у суспільно корисній праці. Просктом передбачалося повсякденне тривале виконання різних видів роботи у садівництві, птахівництві, тваринництві, поширення знань серед населення, участь учнів в охороні природи, у фізкультурній роботі, боротьбі з хуліганством тощо.

На педагогічній спадщині професора С. Х. Чавдарова вчать майстри педагогічної справи, вихователі нової людини комуністичного майбуття.

Т. МІЛЛЕР,
відмінник народної освіти УРСР, ректор
національного університету
науково-педагогічних
знань.

Актуальна спадщина педагога

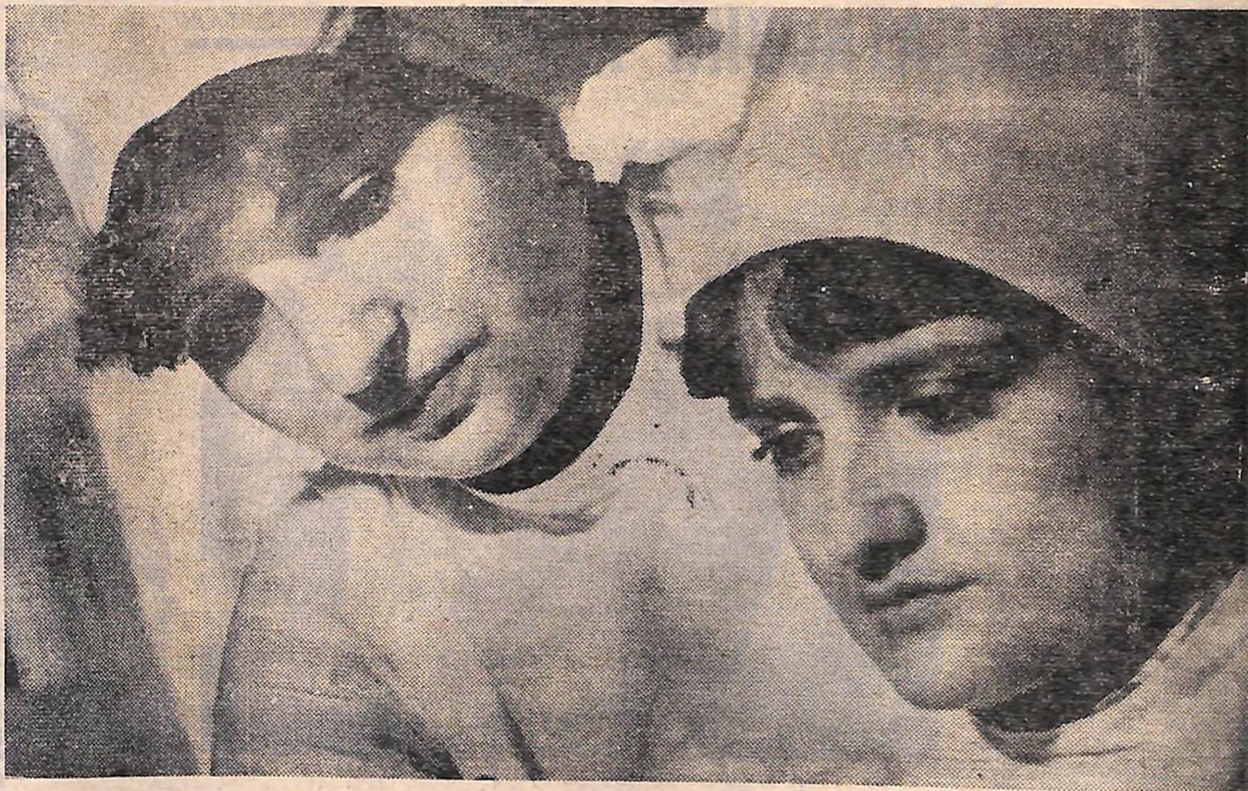
раїнської культури з діячами російської культури виявились і в поглядах на завдання освіти, школи, науки.

Без допомоги російського народу, без впливу М. Горького не було б Мажаренка, того Мажаренка, який сміливо лав застарілі традиції в педагогіці і проклали нові шляхи в теорії й практиці виховання.

Ряд важливих думок висловив Чавдаров про політехнічне навчання, особ-

дань політехнічної школи села, оскільки об'єкти сільського господарства вимагають широкої виробничої кваліфікації. На базі організованого політехнічного навчання сільська школа зможе здійснити важливу справу професійної орієнтації своїх учнів.

Чавдаров відстоював ідею органічного зв'язку між школою і колгоспом, що полягає ось у чому: школа своєю учбово-виробничу (в основному дослідницьку) працю провводить на колгоспній землі.

Комсомолки Людмила Зубань та Лілія Гречко цього року почали самостійне трудове життя після закінчення медичного училища. В травматологічному відділенні 4-ої Кіровоградської міської лікарні, де вони працюють, дівчат знають як акуратних, сумлінних медсестер чуйних до хворих.

Фото В. ГРИБА.

ХОЧ ЛИСТА Й НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

МІСЛЯ ВИСТУПУ «ЯКЩО АКТИВ ПАСИВНИЙ»

Так називався матеріал, надрукований у нашій газеті 7 вересня. У ньому

В. Завгородній з Піщаного Броду Добровільчківського району скарги на листі до редакції на роботу Піщанобродського філіалу Новоукраїнського міжрайонного телевізійного ательє. Ми надіслали цього листа в Новоукраїн-

ський райком ЛКСМУ. Перший секретар райкому О. Козловський повідомив: «Кольоровий телевізор «Янтарь-726», що належить В. Завгородньому, відремонтував радіомеханік Піщанобродського філіалу телеательє Д. Доли-

няк. Нині телеапарат працює нормально. Це підтверджується повідомленням т. в. о. начальника телевізійного ательє В. Блудова і письмовим відгуком замовника, що надішли на адресу райкому комсомолу.

молу. Критика визнана правильною.

Інженерній службі господарства, — говориться далі в листі, — було вказано на незадовільний стан збиральної техніки. Нині становище виправляється. На заготовлю кормів було додатково направлено трьох комсомольців — В. Ковальника, А. Машталера та А. Юсіна, котрі утворили комсомольсько-

молодіжний збиральний екіпаж.

Комітет комсомолу господарства постійно тримає в полі зору хід заготівлі кормів і закладання їх на зберігання. Активізував свою роботу штаб «Комсомольського прожектора».

Додамо, що нині колгосп «Победа» завершує виконання плану по нагромадженню кормів для громадської худоби.

Повне

взаєморозуміння

панувало на зустрічі комсомольського активу кіровоградського заводу «Червона зірка» з журналістами «Молодого комунара».

Мова йшла про те, що хвилює обидві сторони: як зробити обласну молодіжну газету цікавішою, змістовнішою. Про те, що планує зробити в цьому напрямі колектив редакції, розмовляти завідувачі відділом листів і масової роботи редакції П. Селецький та кореспондент відділу комсомольського життя В. Раца. Вони зупинилися також на завданнях, що витікають з необхідності зміцнення творчих зв'язків газетарів молодіжки з читачами. Відбувся обмін думками. Господарі відповіли на запитання анкети «Молодого комунара».

Три роки тому після закінчення школи Людмила Могила приїшла в книжкову торговлю. Вона досконало оволоділа професією продавця, є ударником комуністичної праці, комсомольсько-молодіжний колектив магазину № 61, де профгрупоргом Людмила Могила, достроково виконав соціалістичні зобов'язання.

Фото Б. КРИШТУЛА.
(Фотохроніка РАТАУ).

Художньо-документальна повість.

(Продовження. Поч. у №№ 118, 120, 121 за 2, 7 та 9 жовтня ц. р.).

Переночували біля вогнища в курені. І я, і Степан не спали дві доби і тому швидко заснули. Однак Степан недовго прокинувся. У нього були тісні вальняки, взувався він на одну лише тонку онучу і постійно скаржився, що в нього мерзнуть ноги. Отж і ліг поближче до багаття, щоб хоч трохи зігрітися. Але носок вальняка попав у жар вогнища, прогорів до самих пальців, і Степан схопився, ударивши мене димлячим вальняком.

— А хай йому біс! Як же тепер по снігу ходити? — розгладивши обгорілий носок вальняка, з якого визирав великий палець, сказав Степан. — Не щастить мені з цим взуттям: то тісне було, то ось тепер з вентиляцією...

Вранці старшина Карабенов видав погорільцеві інші вальняки. Вони були просторіші, хоча халыва лівого вальняка була пробита осколком, і навколо дірки виднілася червона пляма. Степан подякував старшині за турботу, взувся на дві байкових онучі, пройшовся.

— Тепер хоч на Північний полюс, — мовив задоволено.

Потім провели комсомольські збори. Перші комсомольські збори на фронті. Напередодні п прийняв вніски, з гіркістю вивів сумну статистику: багатьох комсомольців уже не було в живих.

З доповіддю виступив командир роти лейтенант Чунлін. Він детально проаналізував ті два бої, високо оцінив дії комсомольців. Командир похвалив Степана Донця за бездоганні дії у першому бою, коли він під сильним мінометним вогнем два рази попластунськи добивався в ліс, своєчасно доставляв патрони. Політруки роти Фомін запропонував Степанові написати заяву в партію, але довелося відкласти оформлення документів: йому ще не минуло вісімнадцяти років. Добре слово сказав командир роти й на адресу комсомольців Поліщуна і Демчука. Поліщун доставив «заявку» з цінними документами, а Демчук своїм тілом закрив заступника командира роти лейтенанта Альошичева і врятував його від кулі. Захистивши командира, Демчук і сам не потерпів: куля застрягла в прикладі гвинтівки. Правильно кажуть, що сміливого й куля боїться.

Такої активності комсомольців я не бачив ще на жодних зборах, хоча немало їх готував і проводив і в дев'ятому класі, де був комсоргом, і в польовій школі, і в полку «китюш», будучи комсоргом дивізіону. І що характерно — люди виступали без усякої попередньої підготовки. Бо були зацікавлені в порядку денному зборів: завдання комсомольців у бою. Протоколу не вели, виступаючих у часі не обмежували. Комсомольці говорили не стільки про сміливість і мужність своїх товаришів, стільки про помилки в проведенні боїв. І про те, як їх не повторити. Всі знали — що для кожного і для всієї країни сьогодні найголовніше — бити фашистів. Тому кожен виступ був конкретним і яскравим.

Збори ухвалили: комсомольці зобов'язані бути першими в бою; кожен має виявляти ініціативу, винахідливість для того, щоб відчужити бити ворога; не відходячи на те наказу, ніхто не має права залишити загарбникам хоча б метр рідної землі.

Після сніданку рота одержала завдання форсованим маршем подолати близько десяти кілометрів і зібратися в лісі на підступах до зайнятого фашистами села. Невисокий і енергійний командир взводу йшов попереду так швидко, що ми ледве встигали за ним. Взводний весь час повторював: підтягніться, не відставати. Степан узяв із собою дві коробки із зарядженими дисками, до того ж у нього на плечах висіли гвинтівка, протигаз, а на реміні — дві гранати, маленька саперна лопатка і підсумок з патронами. У мене були кулемет, лопатка і протигаз. Я бачив, як важко Степанові йти по глибокому снігу з такою екіпіровкою, і дорікнув йому за те, що він узяв дві коробки дисків. Аж навіть інсугрунція передбачає на ручний кулемет одну коробку з трьома дисками. Він заперечив. Мовляв, ідемо не на навчання, де без патронів можна вичікувати і годину, і дві, і три, а в бій. А там буває, що й хвилина велику роль відіграє.

Ідучи по глибокому снігу, ми швидко зігрілися, розмілили тіла. Йшли справді форсованим маршем, навіть без короткого привалу. Перепочити нам дозволили тільки «юннерси». Їх було шість. Помітивши нашу колону, вони стали розвертатися для бомбардування. Ми йшли біля самого узлісся, і командир наказав розсосередитися по лісі. Білячі розсіпалися між деревами. Обпудрені інесом сосни, липи і берези мали казковий вигляд. Хто став, обернувшись об стовбур, хто сів прямо на сніг. Степан, опустившись на коробку з дисками, я теж. У цей час у лісі пролунало кілька сильних вибухів. Завили осколки, з пухлястих дерев густо посипалися іскорки.

— Пронесло, — полегшено сказав Степан. — Але де наші винищувачі? Хоча б раз побачити, як «юннерс» горить.

Він хотів щось додати, але не встиг: літани заходили на другий удар. І знову сильний гул, розриви бомб, свист осколків. Раптом ми почули глухе «фр-р» і майже одночасно — лунке «дзінь». Прийшовши повз мене осколком увалив у коробку, на якій я сидів. Ми зі Степаном злягали порезирнувшись: лише лінійна сантиметрів урятували мене від осколка. Схожий на розрізаний уздовж огірок, він ушкодив усі три диски.

Наполюхні очі Степана нараз повеселішали. Переконавшись, що диски зіпсовані остаточно, він зауважив:

— А ти ж радше брати лише одну коробку. Що б ми ось тепер робили? Пускали б з кулемета по одному патрону, як із гвинтівки. Ось що значить на війні запас.

Літани зникли. Ми вийшли з лісу і побачили сплюснуту бомбами землю; з розтрощених осколками дерев стирчали білі сучки, ніби кості жахливих переломів.

Степан трохи потерпів — два невеликих осколки пробили вже пробитий вальняк і неглибоко застрягли в тілі. Степан туго забинтував рану, і ми пішли вздовж узлісся. Там сиділи на снігу троє поранених бійців. Взводний Андрюхін виділив одного солдата, і той повів поранених назад — шукати медсанбат. Степан показав командирів зіпсовані диски. Андрюхін наказав забрати патрони, а коробку з дисками винести. Ми йшли швидко.

Подолали ще кілометрів три-чотири, потім зайшли в густий хвойний бір, причепурений зимою. Здавалося, що ніжне дерево, як і кожний боєць, надягло на себе білосніжний масхалат.

— Тут будемо до ночі, — сказав командир взводу. — Поряд німці, вогнищ не розводити.

(Далі буде).

Чужа душа—

ГРАНІ МОРАЛІ

Того дня, як і усі останні дні, все було негаразд. Боліла голова з перепою, душила образа на яблонського. Зник, як у воду впав, сховався.

Володимир сидів, понуривши голову. Скільки він не був на роботі півтора, два місяці! Дружина пішла... А тут ще ці борги... Сім тисяч — не сім копійок...

Не було сили встати і вимкнути радіо. Включене голосно, воно найдужче дратувало. Як назло ще й мелодії: «Если друг оказался вдруг — и не друг, и не враг, а так...»

Володимир зірвався з місця і не витяг — вирвав із розетки радіовилку...

темний ліс?

хоч у вогонь і воду за давнього друга.

— Дві тисячі позич... Розумієш, така нагода... Машину купую... Віддам через місяць... Під розписку.

— Та яка розписка! — зніяковіла Сашко. — Бери, купуй на щастя...

До Сергія Гаразда Володимир зайшов як статичний, сімейний чоловік. Розпитав про здоров'я, справи, поцікавився тим, сим. А потім, між іншим, став бідикатися, що такий він невезучий. Ось машина новенька підвернулася, а грошей не вистачає. Теда зі своєю хатою ніяк не розпрощається. А обіцяла ж продати і пособити копійкою...

— Та чо ж там, я вірю, — заспокоїв Сергій Гаразда.

— Ну спасибі друг. Мені п'ять тисяч. Через тиждень, як теда хату продасть, віддам. Розписку напишу.

— Та вірю тобі й без розписки.

рячка чи туриста пришвартуємось — і діло в шляпі. Всяких речей за рік не спродаєш...

У портовому місті фортуна була не дуже прихильною до комерсантів. Хоч як вони намагалися підкреслити в одязі схильність перед Заходом, навіть «іноземні» манери шліфували, замкнувшись в номері готелю, зближення з іноземцями просувалося туго. До того ж, і місцеві жителі на них дивилися, як на якихось розцяцькованих дурників, сміялися, зневажливо стинали плечима.

«Комерсанти» не здавалися. Йшли у порт, припинювалися, канючили, смікали за рукава іноземців. Злодійкуваті озирюючись, пропонували обмін «шмуклами». Коли перепало щось дефіцитне, раділі, прикидаючи, скільки «кусків» можна буде взяти у Кіровограді за цей «супер».

Здавалося, хлопці вже набили собі руку, — (зро-

А через кілька днів Бертник подав до табельної фіктивний папірець, мученицьки скривившись, йому щиро співчували, як хворій людині. Ще через кілька днів бухгалтерія справно виплатила «хворому» 760 карбованців...

Важко сказати, учасник скільких ще пригод став би Володимир Бертник, якби прокуратура Ленінського району міста Кіровограда не притягнула його до кримінальної відповідальності. Вирок народного суду був таким: за шахрайство, що завдало значної шкоди громадянам Мотренку і Гаразду, за використання невмищеного підробленого документа і одержання шляхом обману державних 760 карбованців, Бертника Володимира засудити на п'ять років позбавлення волі... Стягнути з нього 7 тисяч карбованців на користь потерпілих і 760 карбованців на користь заводу «Червона зірка».

Судова колегія у кримінальних справах обласного суду затвердила вирок.

Давно спорожні зал судового засідання. А я все гортав матеріали кримінальної справи, перечитував протоколи слідства, характеристики. Не давало спокою розходження в оцінках, враження, що на суді мова йшла про двох Володимирів Бертників. Один — ось цей, про якого йдеться в характеристиках, довідках, свідченнях — хорошиший робітник, студент-заочник, щирий, добрий. А другий — ось цей: котрого бачив на лаві підсудних — шахраюватий, слизький, зіпсований прагненням «красиво» жити. Хотілося зрозуміти, як зміг він сховати за ширмою доброрядності таку дрібноміщанську натуру, такі гідкі помисли. Бо найбільше насторожило, що свята почуття дружби, довіри він міг розтопати, не задумуючись, що міг він плазувати, принижуватися перед іноземцями, не замислюючись над тим, що по його поведінці можуть судити про всю радянську молодь.

І чим уважніше вчитувався в матеріали, тим виразніше бачив оті штришки, на перший погляд невинні й невиразні, що й привели В. Бертника на лаву підсудних.

Навчаючись в школі, дружив з хлопцями, любив читати. Правда, лише «модну» зарубіжну літературу й «модернові» журнали.

Потім працював на заводі «Червона зірка». Заспокоївся у технікумі. Щоправда, посилаючись на навчання, відмовлявся від будь-яких доручень. Та ще з цеху в цех переходив. То формувальником у ливарному був, то майстром механо-складального працював, то токарем став. І ніхто не зумів у колективі розгледіти за зовнішньою заповзятливістю молодого робітника (охоче брав найскладніші завдання) протест заробітчанства.

Нехай історія, яку я розповів, змусить замислитися багатьох молодих людей над такими цінностями нашого суспільства, як дружба, взаємодопомога, справжній і мимий. Послухайть уроком комітетам комсомолу, де часом їхньою поблажливістю, невмінням заглянути в душу маніпулюють молоді шахраї і пристосованці.

В. МОЛОДАН,
член обласного суду.

СПОРТ

НОВА ВИСОТА
КОМИШУВАТЦІВ(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

І ось уже наростають пристрасті на спортивних майданчиках. В числі перших відзначимся представ-

ник бригади, яку очолює О. В. Гіталов, — Юрій Кравчук подолав стометрівку за 12 секунд. А його товариш по команді Ана-

разів на перекладні. Залікові очки приносить команді тракторної бригади колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Новоукраїнського району Іван Кришешев. Як постім ми з'ясували, в

команді комішуватців — усі розрядники. Анастасій Скутар, наприклад, виконав розрядні нормативи з кількох видів спорту.

Серйозний суперник у комішуватців — команда колгоспу «Україна» Знаменського району, до складу якої входять механізатори тракторної бригади № 1. Тут на польовому стані бригади обладнано спортивні майданчики, місця для складання нормативів ГПО, де тренуються спортсмени, які не раз були в збірних командах району. Стартує один із наймолодших учасників турніру Олексій Козін, який найкраще метнув гранату — за 50-метрову відмітку. Під час підтягування на перекладні високу оцінку одержав односельць Козіна Микола Геловко. Сталі результати були також у спортсменів села Хашуватого Гайворонського району. Серед найстарших механізаторів на рекорд ішов представник колективу фізкультури радгоспу «Маріампільський» Петрівського району Борис Сергійович Фролов, який цього року вже п'ять разів виступав на район-

них і обласних змаганнях з багатоборства ГПО.

Комішуватці набрали найбільшу кількість залікових очок, тож спортсменам — механізаторам колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС вручено приз дівчі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Другу сходинку на п'єдесталі пошани зайняли багатоборці колгоспу «Україна» Знаменського району, третю — спортсмени з колгоспу імені 60-річчя Жовтня Гайворонського району. А в особистому заліку найвищих результатів домоглися Олексій Козін, Анастасій Камінський (колгосп «Україна» Знаменського району), Віталій Федоренко (колгосп «Іскра» Кіровоградського району), Б. С. Фролов (радгосп «Маріампільський» Петрівського району), ім вручено стрічки чемпіонів, спеціальні призи, цінні подарунки.

Масові спортивні турніри за програмою Тижня фізичної культури і спорту в УРСР відбулися в усіх містах і районах області. В Кіровограді, наприклад, Тиждень закінчився легкоатлетичним пробігом. Стартувало більше 1600

студентів вищих навчальних закладів, сотні учнів технікумів, профтехучилищ, юнаки та дівчата з комсомольсько-молодіжних колективів підприємств міста. А Ленінський районний спортивний комітет організував турнір «Тато мама і я — спортивна сім'я».

Цікаво пройшли турніри у шахтарській Олександрії. Сотні спортсменів різних вікових груп побували під час Тижня в плавальному басейні «Дельфі».

У Знаменці змагалися вихованці дошкільних закладів. Визначилися кращі спортивні сім'ї в Світловодську, які склали нормативи ГПО, взяли участь у легкоатлетичному пробігові. Склали залік з фізичної і військово-технічної підготовки фізкультурники заводу чистих металів, а вихованці дитячо-підліткового спортивного клубу взяли участь у спортивній грі «Старти надії».

М. ШЕВЧУК.

На знімку: приз дівчі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова одержали односельці знатного хлібороба — молоді механізатори колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Новоукраїнського району. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Вівторок

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Мультифільм. 9.15 — Ю. Едіс. «Прозодом». Телевізійна. 9.55 — Пісня далека і близька. 10.40 — Док. фільм про охорону навколишнього середовища. По закінченні — 11.30 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Молодість гігантів». 15.20 — Чого і як навчають в ПТУ. Про підготовку кадрів для підприємств легкої промисловості. 16.50 — «Ветхоня». Частина 2. 16.50 — Людмила — господарка на землі. 17.50 — «Фіеста». Про фестивалі народної творчості в Іспанії. 18.15 — Життя науки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — До 60-річчя утворення Кіровоградської РСР. Виступ першого секретаря ЦК Компартії Кіровоградської області Т. У. Усубалієва; док. телефільм «Енергія дружби»; концерт майстрів мистецтва. 21.00 — «Час». 21.35 — Що? Де? Коли? Телевізійний. По закінченні — 22.45 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Фотожурнал «Осін». 10.40 — «Молоді гвардії» у творчості поетів Донбасу. 11.05 — Концерт кишинівського музичного ансамблю. 11.40 — «Шкільний екран». 10 клас. Українська література. 12.10 — Телеогляд «Точна дора». 12.45 — Художній фільм «Кенді». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Концерт. 17.00 — Телефільм «Дорога до познання». 18.15 — Оголошення. (Кіровоград). 18.20 — Мультифільм. (Кіровоград). 18.30 — Любителям камерної музики. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Кіножурнал». 40-річчя «Молодої гвардії» присвячується. 20.00 — «Старт». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт радянської пісні. 22.00 — Інформаційна програма.

▲ ЦТ (II програма)

18.00 — Новини. 18.20 — Науково-популярний фільм «Садів і море». 18.30 — Спорт за тижнем. 19.00 — Відбірковий матч чемпіонату Європи з футболу серед молодіжних команд. Збірні СРСР збірні Фінляндії. В перерві — 19.45 — Вечірня казка. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Моя життя». 1 серія.

Середа

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Фільм «Ранні журавлі». 10.20 — Клуб кіноподорожей. По закінченні — 11.20 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Екран друзів. Док. фільм: телебачення соціалістичних країн. 15.40 — Концерт. 15.50 — До 60-річчя утворення СРСР. «Вірність землі». 16.40 Я. Сібіна. Концерт для скрипки з оркестром. 17.15 — Шахова школа. 17.45 — Відшукати. сурмачі! 18.30 — Веселі нотки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Відбірковий матч чемпіонату Європи з футболу: збірна СРСР збірна Фінляндії. 21.00 — «Час». 21.35 — Письменники і сучасність Ю. Бондаренко. По закінченні — 22.45 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Програма телефільмів студії «Універсальний». 11.20 — Муз. фільм. 11.40 — «Шкільний екран». 8 клас. Російська література. 12.15 — Художній фільм «Веселі Жабокричі». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Товариш». Передача 1. 17.15 — Ліричні пісні М. Тарнопольського. 17.30 — «Продовольча програма» — справа колективна. 18.00 — «Корисні поради». 18.30 — Концерт гурту «Світло». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Сокіл». «Тристор». 2 і 3 періоди. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Маленькі Перепишки». По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

18.00 — Новини. 18.20 — Світова година. 19.20 — «Кіножурнал». Кіножурнал. 19.30 — Творчість народів світу. Музичний фолклор НДР. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Пісня-82. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Моя життя». 2 серія.

Четвер

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Відшукати. сурмачі! 9.30 — Фільм «За все у відповіді». 10.55 — Впровадження гімнастики. По закінченні — 11.25 — Новини. 14.30 — Новини.

14.50 — Продовольча програма — загальнонародна справа. Док. телефільм. 15.50 — Грають. С. Сороскін і заслужений аргентинський РРФСР А. Бахиса. 16.10 — Російська мова. 16.40 — Док. телефільм «Дружні вороги революції». 17.30 — Веселі старту. 18.15 — Ленінський університет мистецтв. «Економіка економіки». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Тележурнал «Світло». 19.30 — Фільм «Підранки». 21.00 — «Час». 21.35 — «В будинку А. В. Нежданової». По закінченні — 22.00 — Сьогодні у світі.

П'ятниця

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — «Підранки». 10.15 — Народні мелодії. 10.30 — Адреси молоді. По закінченні — 11.30 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Осінні етюди». 15.05 — І. Ільїн та Е. Петров. Стрижки. 15.15 — Чудеса без чудес. 16.25 — Творчість юних. 16.55 —

3 12 по 17
1982 року
ЖОВТНЯ

▲ УТ

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Республіканська фізико-математична школа. Передача 1. 17.00 — «Товариш». Передача 2. 17.30 — Концерт класичної музики. 17.45 — Екран пошани Українського телебачення. 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.10 — До 100-річчя К. Шимановського. Стрічки пам'яті. (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Світлий себе». 20.05 — Музична вікторина. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — П. Павловський. «Елегія». Вистава В. Перерві — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

18.00 — Новини. 18.20 — Музична програма за участю В. Павлова, Д. Мамонтова, М. Пайла, В. Контуня, Державного ансамблю народної танцю під керівництвом І. Мойсесона, оркестру російських народних інструментів ЦТ і ВР. Ленінградський капелі ім. М. Глінки. Державного ансамблю танцю Білоруської РСР. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. І ліга. «Локомотив» — «Ністру». В перерві — 19.45 — Вечірня казка. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Моя життя». 3 серія.

Док. телефільм «Моєське мереживництво». 17.25 — В гостях у кав'ярні «Червоний» з золотими призами. 1 серія. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Спартак» — «Арат». 21.00 — «Час». 21.35 — Російський музей. Фільм 2 «Мистецтво XVIII століття». Від Івана Нікітіна до Федора Рокотова. 22.05 — Концерт артистів балету Державного Великого театру СРСР. 22.40 — Сьогодні у світі. 22.55 — Мелодії і ритми зарубіжної естради.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Музичний фільм «Вогнищі здоров'я». 10.45 — «Орієнтир». 11.30 — Художній фільм «Максим Перелешнін». 13.00 — Фільм-концерт «Композитор А. Штогаренко». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — На допомогу школі. Російська мова. 16.55 — «Товариш». Передача 3. 17.30 — Музичний фільм «Музика на сцені життя». 18.00 — «Річниця ХХІІ з'їзду КПРС — в дії». «У нас в колективі». 18.30 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.45 — Оголошення. (Кіровоград). 18.50 — Мультифільм. (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — До 60-річчя утворення СРСР. Творчий звіт майстрів мистецтва

художніх колективів Полтавської області. В перерві — «На добраніч, діти!». По закінченні — Чемпіонат СРСР з футболу. «Металіст» — ЦСКА. В перерві — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

18.00 — Новини. 18.20 — Фільм-концерт «Я свято мій Кіровоград». 19.00 — Клуб кіноподорожей. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Кіло читання. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Дублер».

Субота

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Концерт російського народного оркестру ім. М. Осипова. 9.25 — АВВГДейка. 9.55 — 42 й тираж «Спортлото». 10.05 — Для нас, батьки. 10.35 — Творчість народів світу. 11.05 — Раді і дівчата. 11.35 — На Невосесейській землі. 12.35 — Док. телефільм «Про час і про себе». 13.35 — Три духовні оркестри. Телеогляд-концерт. 15.55 — Російський музей. Фільм 2 «Мистецтво XVIII століття». Від Івана Нікітіна до Федора Рокотова. 14.30 — Новини. 14.45 — Фільм-дитячий. «Колі я стану вельможею». 16.15 — У світі та у рині. 17.15 — Весілля політичного оглядача В. Бекетова. 17.45 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» — ЦСКА. 1 і період. 17.55 — Док. телефільм «Тітани Аракану». 18.00 — Москва. Великий зал консерваторії. Концерт Державного симфонічного оркестру СРСР. Диригент — народний артист СРСР С. Светланов. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Москва) — «Динамо» (Тбілісі). 2 тайм. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Міні-всеросійський хліб».

▲ ЦТ (II програма)

Якщо хочеш бути здоровим. 18.15 — Мультифільм. 18.30 — На екрані — кінокомедія «Відшукати». 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм-концерт «Музика Миколи Метнера». 22.40 — Очепидне — нехай відрізняє. Кінододаток. По закінченні — 23.00 — Новини.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Естради мелодії. 11.00 — «Сатиричний об'єкт». 11.25 — Кінопрограма «Дивовижний світ природи». 12.10 — Худ. фільм з субтитрами «Невинні обвинувачення». 13.40 — Доброго вам здоров'я! 14.10 — Для дітей. «Олівець-малюєць». 14.40 — До 60-річчя утворення СРСР. «Чуття єдиної родини». 15.00 — Спортівна програма. 16.45 — Спартак музей України. 17.00 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Сокіл» — «Саватат Ювенте». 19.15 — «Актуальна камера». 19.45 — Концертний зал «Дружба». 20.40 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. фільм «Отець

Неділя

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Концерт майстрів мистецтва. Художніх колективів ім. АРСР. 9.30 — Будильник. 10.00 — Світає Радянському Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Кіножурнал «Повітря» № 8. 12.30 — Світова година. 13.30 — Музичний блок. 14.00 — Путівка в життя. 14.45 — Фільм «Ного вугор. Сухе-Батор». 16.05 — Клуб кіноподорожей. 17.05 — Сьогодні — День працівників харчової промисловості. 17.20 — «Приймай нашу поздравлення!». Музична програма до Дня працівників харчової промисловості. 19.00 — Міжнародна наукова. 18.45 — Мультифільм. 19.40 — Фільм «Місто півня». 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — І. Андроніков. «Сьогодні про Великий зал». Фільм-концерт. По закінченні — 23.20 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодий комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

БЖ 02418.

Індено 61103

НАША АДРЕСА:
316050, МСП
м. Кіровоград.
вул. Пуначарського, 36.

Обсяг 0,5 друч. арш.

ТЕЛЕФОНИ редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділення комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 492. Тираж 61300

Гасця виходить в вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені І. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.